

Sonet pacifist

Felix

Istoria-ncalță bocancii, din nou,
Punându-și podoabe găsite-n rastele,
Și hâde miasme cu moartea în ele
Dau tușa finală acestui tablou.

Șenile și sânge și foc și zăbrele,
Și goarna chemând cu funestu-i ecou
Dau lumii aspect de sinistru cavou
Și flamura păcii scâncește-n atele.

Război? Dar de ce, când e pace-n Cristos!
Iubind, să cântăm din viori, nu din durde
Și totul va fi mai curat, mai frumos!

Lăsând la o parte discordii absurde,
Și-aducând Dumnezeuului păcii prinos,
Dați drumul pe pajiște păcii, să zburde!

Simion Felix Marțian